

ἜΤΟΣ Β΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 96

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 25

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτίας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Δεκεμβρίου 1880.

ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΟΥΣ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

«... Δὲν ὑπάρχουσι τόποι καὶ ἔθνη γελοῖα, ὅπως δὲν ὑπάρχουσιν οὔτε ἐποχὰ ἐν τῇ ἱστορίᾳ γελοῖα, ἀλλὰ πάντοτε καὶ ἀπανταχοῦ ὑπῆρξε τὸ γελοῖον, καὶ εἶναι φαίνεται ἴδιον εἰς τὴν διχθολικὴν μου φύσιν νὰ βλέπω ἐγὼ τοῦτο μᾶλλον. Ἐνεκχ τούτου συνεχῶς γελῶ ἐν Ἀθήναις, ὅπου τὰ παράδοξα κοινωνικὰ καὶ ἠθικὰ φαινόμενα τὰ ὁποῖα παράγει ἡ προὔσα μεταχθικὴ τοῦ ἔθνους κατάστασις δίδουσιν ἀφορμὴν εἰς πλεῖστα κωμικά.

Αἱ σημεριναὶ Ἀθηναὶ εἶναι τι ἴδιον εἰς τὸν ἑλληνικὸν κόσμον, διότι ἐν αὐτῇ συνέρχονται καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον συγχρωτίζονται τὰ πλέον ἑτερόκλητα καὶ ἑτερογενῆ στοιχεῖα. Πιθανὸν νὰ ὑπάρχη ἐνότις ἐν τῷ ἔθνει τούτῳ. Κεῖται φιλέλληνας, δὲν ἐσχηματίσθη εἰσέτι ἀκριβῆ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πεποιθήσιν, ἀλλ' ἂν τῷ ὄντι ὑπάρχει τοιούτη ἐνότις, ὡς λέγουσιν, εἶναι αὕτη κατ' ἐξοχὴν ἐνότις ἐν τῇ ποικιλίᾳ, κατὰ τὴν ἐκφορὰν ἐνός τῶν δικαίωτων φιλοσόφων τοῦ συγχρόνου ἑλληνισμοῦ. Τὰς σκέψεις ταύτας ἔκκαμα ἐνίοτε ἐνταῦθα εἰς τοὺς κλουμένους μεγάλους βρασιλικούς χορούς, πρερυσισκόμενος εἰς αὐτούς κατὰ τὴν συνήθειάν μου ὑπὸ τὸ πρόσωπον ξένου περιηγητοῦ φυσιολογοῦ. Ὁ ἀγνωστὸν τὸν τόπον τοῦτον δύνανται ἐκ πρώτης ὄψεως νὰ νομίσῃ ἐκυτὸν ἐν Εὐρώπῃ ἐν κοινωνίᾳ τινι οὕτως εἰπεῖν κωνοικῆ. Καὶ ὅμως ὅλον τὸ φαινόμενον ἐκεῖνο εἶναι παράστασις θεατρικῆ, ὡς αἱ ἐπίσημοι κηδεῖται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, εἶναι φαντασμαγορικὰ ὡς ἡ ἀπὸ τῶν μυθικῶν χρόνων καταγωγὴ τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων, ὡς αἱ ἀξιώσεις των ἐπὶ ἀπαραμίλλῳ εὐφυῖ, ὡς ἡ ἀκατάσχετος αὐτῶν δυνάμεις πρὸς κατὰκτησιν μέρους τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Ἐν τοῖς χοροῖς τούτοις μὲν ἐντύπωσις εἶναι ἀμερίστως εὐχάρι-

στος, ἢ ἐκ τῆς ἀξιοπρεποῦς καὶ ἀβρόφρονος παραστάσεως τῶν Βρασιλέων, διότι οὗτοι ἀνήκοντες εἰς ἀρχαίως εὐρωπαϊκὰς δυναστείας παρίστανται ὅ,τι πράγματι εἶναι. Βεβαίως ἀπαντᾷ τις εἰς τοὺς χορούς ἐκεῖνους πρόσωπα σεβαστά, ἀλλὰ ταῦτα εἰσὶ τὰ ἀφκνέστερα ἐν γένει δὲ ἡ παραγομένη ἐντύπωσις ἐκ τῶν ἐν χορῷ φαινόμενων εἶναι ἀνάλογος τῆς ἐντύπωσης, ἣν ἐμποιεῖ ὁ χορὸς ἀνθρώπων ἀνεπιτυχῶς μετεμφισμένων. Ἐνθυμοῦμαι τὰς πρώτας ἐντύπώσεις ἐν τοιούτῳ χορῷ τοῦ νεαροῦ φίλου μου ἱππότου Φουστίνου (δισαγγόνου τοῦ Φόουστ τοῦ Goethe), ὅτε τὸν συνάδευσα κατὰ τὴν πρώτην ἐν Ἑλλάδι περιήγησίν του. Ἀφιχθέντες ἀκριβῶς ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Ἰανουαρίου 1875 ἐζητήσαμεν καὶ ἐλάβομεν αὐθημερὸν πρόσκλησιν διὰ τὸν βρασιλικὸν χορὸν, καὶ περὶ τὴν 11^{ην} τῆς ἐσπέρας διετρέχομεν τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἐκεῖνας αἰθούσας τὰς φωτιζομένας ὑπὸ χιλιῶν κεριῶν. Ὁ εὐφυῖς ἀλλ' ἀπειρος τότε ἱππότης Φουστίνος ἐθέλετο καὶ ἠπόρει. — Ἀλλὰ δικτὶ μὲ εἶπητε, Κύριε Δόκτωρ, λέγει μοι ταπεινῆ τῇ φωνῇ, ὅτι ὁ τόπος οὗτος εἶναι εἰσέτι εἰς τὰ σπάργαντα, ἀνευ συκοινωνίας, ἀνευ τάξεων κοινωνικῶν μεταμορφωμένων... — Δὲν εἶναι τόπος συζητήσεως ἐδῶ, φίλτατε Φουστίνε, βλέπε καὶ μετ' ὀλίγον τὰ λέγομεν. — Ὅτε μετὰ μίαν ὥραν εἴμεθα μόνοι ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ συντάγματος, καλῶς τυλιγμένοι εἰς τοὺς μανδύας μας, διότι ἡ νύξ ἦτο αἰθρὴ μὲν ἀλλὰ ψυχρὰ, τότε ὁ Φουστίνος ἐπκνέλαθε τὰς ἀπορίδας του οὕτως πως. — Ἀλλ' ἐδῶ, σεβαστέ μοι διχθολοδιδίσκακλε, εὐρισκόμεθα ἀπ' ἐκντίας ἐν κοινωνίᾳ λίαν ἀνεπτυγμένη. Ὁφείλω νὰ πιστεύσω μᾶλλον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου ἢ εἰς τὰς κρίσεις σας, ὅσον καὶ ἂν σὰς σέβωμαι. Εἶδον ἐκεῖ τόσοι στρατάρχαι, ἀρχικυάρχους, πρωθυπουργοὺς, ὑπουργοὺς, βουλευτάς, ἀκκαδημαϊκοὺς, τραπεζίτας, συγγραφεῖς, ἀνδρας ἐνδόξους εἰς πᾶν εἶδος, ἀντιπροσώπους μεγάλων οἰκογενειῶν, πρίγκιπας, δούκας, πριγκιπέτας καὶ δουκί-

σαι. . . — Ένταῦθα διέκοψα τὸν ἀφελῆ σύντροφόν μου διὰ τοῦ γέλωτός μου ἐκείνου τὸν ὅποιον ἐξεκαδίσθη ὁ ἀείμνητος πάπος μου, ὅτε ἡ Μαργαρίτα ἐπέσεν τέλος εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Φόουστ, ὕστερον ἀπὸ τόσας καρτασιταίς. — Ἄλλ' ὄλα αὐτά, Φουστίνε μου, ἀπέλασον, εἶναι φαντασμαγορία ὡς τὸσα ἄλλα ἀνεγχερόντα ἐν τῇ ἱστορίᾳ. Ὁ, α ἔδες περίπου εἶναι δικκωμόδησις τῶν ἀλλοχρῶσθ σπουδαίων. Οἱ μεγαπένες σου κῦτοί δὲν ἐκπροσωποῦν τίποτε πραγματικόν, οὔτε ἐν τῷ παρελθόντι, οὔτε ἐν τῷ κέρντι αὐτῶν. Πρέπει δὲ νὰ κτελέθῃς κατὰ χρημὰ ἐκ τῆς τὴν πραγματικότητα, προκειμένου περὶ τῶν πλείστων ἐξ αὐτῶν τῶν καλουμένων μεγάλων, ὅπως αὐτοὶ ἀποκλοῦσθ ἐπαντοῦς, παρωδοῦντες τὰ ἀλλοχρῶ ὑπάρχοντα, ὡς τὰ μικρὰ παιδικὰ παρωδοῦσι τὰς πράξεις τῶν πρεσβυτέρων των. Θέλεις νὰ ἔδῃς, ποῦ εὑρίσκεσο πράγματι ἐν μέσῳ τῆς κοινωνίης ἐκείνης; Ἐλθέ μετ' ἐμοῦ. — Τότε διαβολικῆ ἐξουσίᾳ κατέστημα ἀφηνεῖς, διατρέξαμεν ἀκκριαίως ἀποστάσεις μεγάλας, καὶ ἐκτὸς ὀλίγων ὥρων ἕως εἰς τὰ ἐξημερώμενα εἰσῆλθόμεν εἰς διαφόρα μέρη ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ ἐν διαφόροις ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πόλεσιν. Ἐνικχοῦ δὲ παρέστηκα τῷ φίλει μου εἰκόνας μερῶν καὶ πραγμάτων πρὸ ὀλίγων ἐτῶν γενομένων, πρόσωπα (ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἐν τῷ χορῷ ἐθελύμασε) ὅποια ταῦτα ἦσαν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ὀλιγίστου; δὲ γονεῖς καὶ πάπος αὐτῶν, διότι παρ' ἑλλησιν οἱ γονεῖς καὶ οἱ πάποι εἰσὶ σπάνιοι, μ' ὄλην τὴν περὶ τὸ πλάττειν προγόνους εὐχέρην αὐτῶν. . . .» Δικκώπομεν μετὰ λύπης ἐνταῦθα τὸ μέρος τοῦτο τῶν ὁδοπορικῶν σημειώσεων, καί-τοι περιεργότατον, διότι ἡ δημοσίευσις αὐτῶν ἀποδίνει ἀδύνατος, ἐνεκ τῶν σημειουμένων προσώπων καὶ λεπτομερειῶν.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Πολλοὶ τῶν κατ' αὐτάς ἐλθόντων ἐνταῦθα ξένων, ὅπως ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐπίσκοπῆσσι τὰ κατ' ἡμῶς ζητοῦσι μετὰ περιεργείας νὰ ἐξηγηθῇ αὐτοῖς ἡ σημασία τοῦ πολιτικοῦ συμβόλου τοῦ κυρίου πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ὀπαδῶν αὐτοῦ, ἦτοι τοῦ «Μὴ Χάρεσαι». Ἐκ πασῶν γενομένων μεταφράσεων ἐπιτυχεστάτη ἐφάνη ἡμῖν ἡ διὰ τοῦ γαλλικοῦ ῥητοῦ: «Charité bien entendue commence par soi même».

Ὁ νέος Πρύτανις κ. Λάκων παρελαμβάνων τὴν πρωτανεῖν παρὰ τοῦ προκτόχου τοῦ ἀπήγγειλεν εὐγλωττον λόγον περὶ τῶν Ἀρχῶν τῆς Γεωμετρίας, τοῦ ὁποίου δυστυχῶς ἡ ἐπιστημονικὴ εἰδικότης ἦτο τοσαύτη, ὥστε οὐδεὶς τῶν πρεστώτων ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ τὸ παρεμικρόν. Κατ' ἃ πληροφοροῦμεθα ὁ ὑποψήφιος νέος πρύτανις καὶ καθηγητῆς τῆς Θεολογίας κ. Παυλίδης προτίθηται νὰ ἐκφωνήσῃ καὶ ἐτοιμάζῃ ἀπὸ τοῦδε λόγον ἐδραϊστί.

Ὁ Ἄσμοδαῖος ἐπαναλαμβάνει ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν εἰδήσιν τινὰ ἀπεισίαν, κατ' ἣν ἐν ταῖς ἐκτελουμένοις γυ-

μνασίαις διὰ πυρῶν ἐν τῷ ἀτμοδρόμῳ αὐτοῦ Ναβαρχος Μιαοῦδης, γόμεσας τις ἀνεφλέχθη καὶ ἐκασαν ἐξ νύκτας, μὴ ἀποθνήσκοντες μὲν ἀλλὰ κκιῶς τραυματισθέντες. Εὐχόμεθα, ἔπος τῆς μετὰ πολλῆς ἀσμονῆς καὶ μετὰ λεπτομερειῶν διεδδομένην τούτην εἰδήσιν διαμείβῃ ἡ ἀρμεδία ἐπηρεσθε. Κατὰ τὰ διχιδόμενα ἡ γβωσις ἀνεφλέχθη, διότι τὰ γυμνάσια ἐθῆσαν οὐχὶ διὰ τῆς εἰς τὰ πυροβόλα κροῦπ ἀπεισασμένης ἑλλας κκιῶτος, ἀλλὰ διὰ τῆς κοινῆς, χάριν αἰσιομοίης. Ἦκε, ὁ ρῆ γένετο, ἦθελαν ἐπιβεβιωθῆ ἡ ἀπασα εἰδήσιν, καὶ ἦθελεν ἀποδραχθῆ ὡς προκῦμα ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας, δὲν μένει τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἀρμεδίαν ἐπηρεσθε παρὰ ν' ἀντικεισασθῆ εἰς τὸ γεῦμα τῶν νυκτῶν κατὰ τὰς νηστιαίους ἡμέρας τὸ ἔλαιον διὰ τοῦ πετρελαίου, ὡς εὐθυνοτέρον.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ὁ βουλευτῆς κ. Τζάνης ἐκ τῶν ἀρχαιομαθῶν ἀντιπροσώπων τῆς βουλῆς, γνώστης τῶν κλασικῶν γλωσσῶν καὶ ἰδίως τῆς λατινικῆς προδρῶς, ἐπέκρινεν, ὡς μνηθόμεν, τὸ ἐν τῷ τελευτῶ φύλλῳ τοῦ Ἄσμοδαίου λατινιστὶ συντεταγμένον λόγιον, ὡς ἐσφαλμένον. Ὁμιλῶν δὲ μετ' ὑπερηφανείας περὶ τοῦ κόπου ὃν κατέβηκεν αὐτὸς εἰς ἐκμάθησιν τῆς κλασικῆς τούτης γλώσσης, ἔλεγε τὰ ἐξῆς, ὡς ἐμάθομεν, πρὸς κ. Φραγκοσίλην μετὰ ῥητορικοῦ τινος ὕφους:

Nam ego studio latinis litteris ab adolescentia magnam pecuniam solutus praeceptoribus. Si vero Asmodaeo volenti est studire gloriosam linguam latinam, debet referri hanc inter primas linguas vetustatis, et non quam loquax ludere. Namque omni libri pleni sunt exemplorum latinorum. Et ego quotidie multa epigramata vulgo in concione promo nullam mercedem laborum sed laudem atque honestatem CALAMARUM desiderans. Per litteras vero consului philellenicum comitatum Romae amare parvam Graeciam, Namque erat Italia tunc plena graecarum artium ac disciplinarum, quam dicit Cicero. Ergo, tace, Asmodae imperite.

Τὰ ἀνωτέρω ἦθελε νὰ πέμψῃ ἡμῖν ὁ ἰδιος πρὸς διαμκρτύρησιν, ἀλλ' ἀπετράπη, ἀγνωστον δικτί. Οὐχ ἦττον ὁ Ἄσμοδαῖος κατώρθωσε διὰ τῆς σατανικῆς δυνάμεως ν' ἀφερπᾶσῃ τὸν λατινικὸν κικρῶνσιον λόγον τοῦ ἐκ Καλαμῶν βουλευτοῦ, ὃν πολὺ ἐκτιμᾷ κκιπερ ὕδριστικῶς; imperitus παρ' αὐτοῦ ἀποκκλούμενος.

Satyricus

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Τοὺς ἐπιστράτους ὁ νόμος τοὺς διώκει καὶ τοὺς συλλαμβάνει καὶ τοὺς φέρει καὶ τοὺς κατκτάσει.

Μπομπουλῆς

ΚΑΛΗΓΑΣ. — Κρατοῦμεν τὸ ξίφος τοῦ Μερκιστοφέλου, διὰ τοῦ ὁποῦ νὰ δολοφονήσωμεν τὸν ἀνταγωνίζομενον, ἀλλὰ δολοφονοῦντες τὸν ἀνταγωνίζομενον δολοφονοῦμεν τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν. Συνεδρίασις τῆς 8ης Δεκεμβρίου 1880.

Δέν έπιτρέπει τὸ ὑπουργεῖον εἰς τοὺς ναυτιλλομένους
νὰ ἔχουν ἐπιμιξίν.

Τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ δέν εἶναι κύνες καὶ πρόβατα.
Ὁ αὐτός

Ὁ κ. Ρικάρδης νομίζει ὅτι ὅ,τι ἀπαφάσισαν ἡ οἰκουμε-
νικὴ σύνοδος καὶ ἡ οἰκουμενικὴ κυβέρνησις εἶναι ἀλάν-
θιστον.
Πετρεζᾶς

ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδῃ διανεμηθήσεται ἐκτυπωθὲν ἤδη
ἐν τοῖς κατὰστῆμασιν Ἀνδρέου Κορομηλά τὸ Γελοιογρα-
φικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ. Τί νὰ σᾶς εἴπω-
μεν καὶ τί νὰ μὴ σᾶς εἴπωμεν περὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ αὐ-
τοῦ δώρου τῆς πρωτοχρονιάς, ὅπερ περσκεύασεν ὁ εὐφυῆς
διευθυντῆς τοῦ Μῆ Χάρεσαι διὰ τοὺς ἀναγνώστας του.
Παρχαζενεύεσθε διὰ τὴν λέξιν δῶρον ἣν μεταχειρίζομεθα,
ἀφοῦ εἶνε γνωστὸν ὅτι τὸ Ἡμερολόγιον τοῦτο τιμᾶται 1,50
φρ. Ἀλλ' ἐν τοῖς σημερινοῖς χρόνοις, καθ' ἃς ἐν Ἑλλάδι ἡ
φλυαρία ἐπιπολάζει, πρέπει νὰ νομίζωμεν ὡς δῶρον κάθε
βιβλίον, ἔστω καὶ τρεῖς φράγχα ἂν πληρώσωμεν πρὸς ἀπό-
κτησίαν του, τὸ ὅποτον ἐκ τῶν προτέρων εἴμεθα βέβαιοι ὅτι
θὰ μᾶς φαιδρύνῃ κατὰ τὴν ἀνάγκωσιν.

Ὁ κ. Β. Γαβριηλίδης, ὁ διευθυντῆς τοῦ Μῆ Χάρεσαι,
ὅστις πανταχοῦ δπου ζῆ φαντάζεται πρῶτον ὠρεῖται ζενο-
δοχεῖται, ὑπὸ μαγειρικῆν ὄμωσ ἐποψίν; κήπους περιπατη-
κοὺς βιενναίους δεύτερον, καὶ τρίτον φιλολογικῆν κίνησιν
ζωηράν, φαιδρᾶν, παρισινήν, ἐφρόντισε νὰ περιλάβῃ ἐν τῷ
ἡμερολογίῳ του ὅ,τι ζωηρὸν δύνανται νὰ γεννήσωσι τὰ ἐν
Ἀθήναις ζωηρότερα πνεύματα. Πιθανὸν εἶς τινὰς τὰ ἐν
αὐτῷ νὰ μὴ εὐρεθῶσι καθαρῶς παρισινά, τοῦτο ἀναγνωρ-
ίζει καὶ ὁ ἴδιος κ. Γαβριηλίδης, ἀλλὰ δέν πταίει αὐτός,
πταίει τὸ ἀθηναϊκὸν πνεῦμα ὅπερ δέν παρκαλοῦνται ἀκόμη
καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τὸ παρισινόν.

Ὁ κ. Γαβριηλίδης δέν ἐσταμάτησεν ἔως αὐτοῦ. Ἀπο-
κτῆσας ὅ,τι κλόν τοῦ ἀθηναϊκοῦ πνεύματος, ἐπεμελήθη
νὰ μᾶς παρουσιάσῃ τοῦτο ὄχι διὰ μουντζούρης τινός, ὡς
θὰ ἔλαμνε πᾶς φρονιτῶν διὰ τὸ βελάντιόν του, ἀλλὰ διὰ
τῆς λαμπροτέρης καλλιτεχνίας, ἣν ἐπ' ἐσχάτων ἀνέπτυ-
ξεν εἰς ἀξιώπεινον βαθμὸν τὰ κατὰστῆματα Ἀνδρέου Κο-
ρομηλά, διότι ὁ κ. Γαβριηλίδης ἐργάζεται καὶ γράφει διὰ
μόνην τὴν νεωτέρην φιλολογίαν, ἣς εἶνε ὁ ἀρχαιότερος
μύστης.

Ὁ κ. Γαβριηλίδης λοιπὸν ἐπραξεν ὅ,τι ἠδύνατο ἵνα
εὐχαριστήσῃ τοὺς πολυκρίθμους ἀναγνώστας του, τῶρ
θὰ ἴδωμεν ἂν καὶ οἱ ἀναγνώσταί του θὰ πράξωσι τὸ αὐτὸ
ἵνα εὐχαριστήσωσι τὴν φιλοποιήν καὶ τὴν εὐφυῆν.

Τὸ ἐξώφυλλον τοῦ ἡμερολογίου ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς ἐπικε-
φαλίδος τοῦ Μῆ Χάρεσαι ἐκπονηθὲν ἐν Ἰταλίᾳ, ἐφθασε
χθὲς καὶ εἶνε ὠριότατον. Παριστᾶ σαφῶς τὴν εἰκόνα τοῦ
ἔθλους μας κατὰ τὸ 1881. Πῶς δὲ παριστᾶ αὐτὸ θὰ τὸ
ἴδητε ὅσοι τὸ ἀγοράσῃτε. Διότι ὅσοι δέν τὸ ἀγοράσουσιν καὶ
ἂν τὸ ἴδωσιν δέν θὰ τὸ ἴδωσιν.
Σκινθῆρ.

ΓΝΩΣΤΟΡΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἱγγραφῶσι συνδρομηταὶ εἰς
τὸν Ἀσμοδαῖον νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν
τῆς ἡμερησίας ἐν 68ῷ Σταδίου ἀριθ. 17 ἀπέναντι τῆς Πιστοῦ.
Τραπέζης ἀποστέλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν ἐτησίαν συνδρομήν.

Τὸ φύλλον πωλεῖται ἀντὶ λεπτῶν 25.
Ὁ Ἀσμοδαῖος θὰ ἐκδίδεται καὶ ἐκτάκτως ὁσάκις ἡ ἀθηναϊκὴ
κοινωνία τῷ παρῆγει ἀφρονότεραν τροφήν.
Ὁ Ἀσμοδαῖος δημοσιεύει εἰδοποιήσεις καὶ μὲ εἰκόνας.

L'ART DE LA MODE
REVUE MENSUELLE DE L'ÉLÉGANCE

18, RUE MONTMARTRE, PARIS.

Directeur: Ernest Hoschedé.
Administrateur-Gérant: Jules Luquet.

Prix de l'abonnement pour la France et pour l'étranger
100 fr. par an, grand format in-folio.

Voici un ouvrage qui se recommande non seulement par son élégance vraiment artistique, mais aussi par son utilité. Car il est éminemment utile à tous égards d'arracher la mode au caprice pour la soumettre aux règles du bon goût. Cela est surtout utile à notre époque où les recents favoris de la fortune ne sont que trop enclins à mettre le faste à la place de l'art. De là les bisarreries si fréquentes de la mode à notre époque. L'ART DE LA MODE donne satisfaction au bon goût naturel à toute société civilisée et fait pour ainsi dire de la mode une spécialité de la culture du beau, une des manifestations de l'esprit artistique d'une haute civilisation. Un tel ouvrage est utile partout, mais il l'est surtout dans l'Orient grec, où l'on se livre avec un grand plaisir, à grandement besoin d'être réglé d'après les règles du bon goût. Nous en recommandons donc la lecture à nos élégantes, qui y trouveront des renseignements détaillés et amusants sur tous les objets concernant la mode et un guide sûr dans les sentiers souvent capricieux de l'élégance.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ ΣΠΑΓΟΠΟΥΛΟΥ Παρακλήσεως τοῦ Ἀσμοδαῖου ἐπὶ τῆς μεγάλης
ἑορῆς τοῦ Σταδίου, καλλιτεχνικώτατον κομμωτήριον
εἰδικὸν διὰ τοὺς ἀνδρας ἰδίῳ ὑπὸ τοῦ φιλοκάλου κ. ΣΠΑΓΟΠΟΥΛΟΥ ὅστις δι' αὐτοῦ φρονεῖ εἰς
δύναται καὶ οἱ ἄνδρες ὡς αἱ γυναῖκες μέχρι τοῦδε, νὰ ἔχωσιν εἰδικὰ κομμωτήρια μὲ πλήρη τὴν ἀπο-
κατολήν. Διότι πραγματικῶς ὁ κ. Σπαγόπουλος πωλεῖ διὰ τὰ εἰδη ἱαίνα τῆς ἰδυμασίας τῶν ἀνδρῶν
ἄνω, ὅφ' εἶνε διατεταγμένα φρονεῖς, ὁ συμπεῖς ἀσκήσεις κραιώματα καὶ ἀκαρτέματα διὰ πάν-
των ἰδίων. Δουλοὺν γένετα, λαμβάνεται, γράβεται, πικαστοῖνται, ἐμφαθλοῖνται, παρτορῶλια κομψό-
τα, χρηματορῶλια καὶ πληθῆς τοιοῦτων πραγμάτων ὡς ἐν ἐκείνῃ παρατίθεται ἐν τῇ καταστάσει
τούτῃ ἱκανοῖσθαι τὴν εἰδικότητα.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΛΗΘΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΙ Ὁ Ἀσμοδαῖος ἐραδίως φιλοῦται πρὸς ἑ-
στέριον ἔργον ἰδίῳ καὶ ἱγγραφόμενον ΜΙΚΡΑΙ
ΑΛΗΘΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΙ διὰ παιδία καταρῶν ἕως δεκά ἰσῶν, κατὰ τὴν γαλλίδα Mme Z. Carrand.
Ἐν τῇ χώρῃ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης δὲ ἦν πρὶν τοὺς ἑστέριον τοῦ Ἀσμοδαῖου εἶπε
τὰς μικρὰς αὐτῆς Ἀληθείας ἱστορίας ἀληθῆς ἀξίας τοῦ προσορισμοῦ των, καὶ συγχάρη τῇ
εὐκαταστάσει νεανῶν ΕΤΤΑΙΑΝΗ Σ. ΜΑΛΑΚΗΣ, ἥτις τὰς ἱστορίας καὶ τὰς μεταφράσεις. Ἰδίῳ εἶπον
ἀπὸ εἰς ἡ ἀληθεία, ὅταν λαμβάνεται δι' ἀληθῆ καλὸν βιβλίον.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Α. ΓΙΑΛΟΥΣΗ καὶ Σ'

Δρομολόγιον

Δρομολόγιον

Ἀποκρίσιν τῆς ἀνω ἐταιρίας ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς κατὰ τὴν ἀπὸ Πειραιῶν ἄνω 6 μ. μ. διὰ
ἔσπερον καὶ ἰσοπρῆξι ἰσῶν τὸ ἑσθῶτον ἔσπερον.

Ἐσπερον ἀπὸ Πειραιῶς ἀναχωρεῖ κατὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς ἀπὸ τῶν ἑσθῶτων ἄνω 5 μ. μ. διὰ τὴν ἑσθῶ-
τὴν καὶ τὴν ἑσθῶτην διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἰσῶν εἰς Πειραιῶν τὴν Πειραιῶν ἀπὸ τῶν ἰσῶν.

Δουάτο, ἀπὸ Πειραιῶς ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς διὰ τὸν ἔσπερον τῆς Πελοποννήσου κατὰ διακεκολλημένῃ
ἡμέρῃ Πειραιῶν ἄνω 7 μ. μ. ἀρχοῦσιν ἀπὸ τῆς 10ης Ὀκτωβρίου.

Δ' ἰσπερτερας πληροφορίας ἀπαιτηθῆναι ἐκ Πειραιῶν μὴν παρὰ τῇ διεύθυνσει τῆς ἐταιρίας ἑσθῶ-
τῆς Ἀγίας Τριάδος, παρακλήσεως τοῦ παρακαλοῦ τοῦ κ. Α. Εὐρύτου, ἐν Ἀθήναις δὲ παρὰ τῇ ἀνω-
κλιτικῇ ἐταιρίᾳ ἡ Ἀγρυρᾶ παρὰ τὰ Χαντεία.

Ἐν Πειραιῶν τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1880.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.)

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Παρρῆ.